

БАЩИНАТА МИ КЖЩА

Тамъ, къмъ края на селото, тече буйна рѣка и кара малка воденичка. При воденичката има градинка, а до нея бѣла кжщичка. Това е бащината ми кжща.

Въ нея двѣ сърдца туптятъ, препълнени съ обичъ по мене. Това сж сърдцата на майка ми и на баща ми. Милитѣ! Често поглеждатъ моята малка люлка, въ която изрекохъ първата дума „мамо“ и научихъ първата молитва „Дѣдо Господи, прости ме“.....

Въ моята люлка имаше широко мѣсто за игра. Въ нея нареждахъ играчкитѣ си, въ нея сънувахъ първия си сънъ.

Пораснахъ. Ходихъ въ далечни, чужди страни. Какви богати и хубави кжщи видѣхъ! Но и за царския палатъ не ще замѣня тая малка кжщичка, и градинката, и рѣката край нея.

Защото на свѣта има само една бащина кжща.

С. Бобошево.

Вѣра Бояджиева